

Az idősebb Boromir fiú felröhögött, sápadt volt az ínye, beteges. Az apja lekászálódott a szekérről. Vízet húzott a lónak, abrakot dobott a vödör mellé. Recsegett a csizmája alatt a hó. Stefanosz atya körkörösén ingatta a fejét, úgy sírt. Hörgése lassan megszélidült, és talán maga se vette észre, de a jobb karjával valahová el, messze mutatott, a mocskoskék párába burkolódzó dombok felé, ahol az apró, fehér falú házakban megnyíltak az ajtók, és nyikordulva tárultak a kertkapuk, ahol a csikorgó utak mentén a bocskorok és a csizmák taposták már havat idefelé. Olyan volt, mintha ez az egész soha nem múlna már el. Mintha az elrontottság lenne az örökkévalóság esélye a reményre. Elrontja, eltéveszti, hogy örökké vágyakozni lehessen. És mintha mindig csak jönnének, és egyre többen jönnének. Feltűntek az első falusiak. Lassan kaptattak felfelé a templom előtt lejtő dombháton, és közben bámulták az atyát. Mint valami csöndes hadsereg, olyanok voltak. Jöttek szerte a környékről, az erdők párolgó, rossz szagú mélyéről, akárha a feneketlenségből jöttek volna, egyenesen a pokol mocsarából. S végül, mint tiszta abroszt a megtört kenyér morzsái, a hófödte dombháton ellepték az emberek. A diakónus rákiáltott az atyára. Stefanosz atya megperdült, de a fejét továbbra is ingatta. Az újabb ikon a kezében volt. Ló nyerített, mire az atya visszafordult. A favágók nehézkesen mozgó, bundás csapata mellett nagyot döc-cenve haladt lefelé a Boromirok szekere. A nagyobbik fiú megingott, majd felröhögött, közben az apja könnyű ostorlegyintéssel nógatta meg a lovat. A diakónus karon fogta Stefanosz atyát. Biztosan többen jöttek el, mint kétszázán. Lehettek vagy háromszázán, talán négyszázán is, mert néhány csoportnak már egészen lent, csak a szeles horpadásban jutott hely. Stefanosz atya végigzokogta, hörögte és csuklotta a szertartást, miközben végig az ikont bámulta, amely a világ trónján ülő, aranyszakállas Pantokratort ábrázolta. És hiába dörzsölte véresre a szemét, egyre csak azt látta, hogy a Pantokrator emelkedő jobb kezén csupán csak négy ujj int az embereknek.

